CONSEQ v médiích

Srpen 2016

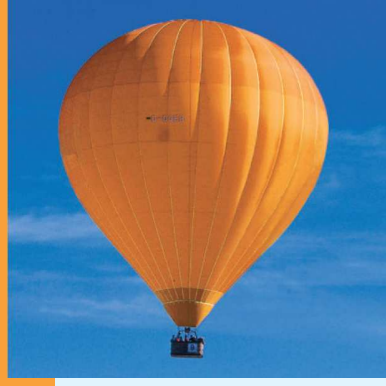

Řecko nepřesvědčilo investory, že krizi zvládlo

Zahraniční kapitál se ani rok od záchrany Řecka, v pořadí už třetí, do země nehrne. Naopak stále utíká, akcie řeckých firem jsou níže než v předvečer sjednání loňské dohody a sehnat peníze na finančních trzích je pro Athény obdobně těžké jako před rokem. Za desetiletou půjčku zemi žádají zahraniční investoři roční úrok převyšující podle dat Thomson Reuters osm procent, tedy násobně více než u ostatních zemí Evropy a stejně jako v případě Kolumbie nebo Pákistánu.

"Ačkoli se může některým investorům zdát roční úrok kolem osmi procent atraktivní, řeckým vládním dluhopisům bych se raději obloukem vyhnul, obdobně tak i akciím řeckých bank," varuje burziány větřící výhodné nákupy portfolio manažer Consequ Vojtěch Železný.

Probuzení řeckého hospodářství z dlouhotrvající letargie si podle něho vyžádá radikálnější kroky než jen prodloužení splatnosti dluhu a vstřícný postoj Evropské centrální banky. Jednou z pravděpodobných cest je podle ekonomů prominutí další části dluhu.

Řecké finanční trhy mezitím propadají skepsi. Ceny akcií na burze v Athénách jsou stejně drahé jako v létě 2012, kdy se ekonomikou naplno rozlily důsledky dluhové krize. Kdo z odvážlivců vsadil loni po dohodě s věřiteli na budoucnost řecké burzy, do dneška o desetinu přišel.

Ztráty a nejistá budoucnost lákají do země spíše než dlouhodobý kapitál krátkodobé spekulanty. S athénskými dluhopisy, které mají od ratingových agentur vesměs hodnocení junk, tedy prašivé, tak s oblibou obchodují především hedgeové fondy investující s vysokou mírou rizika.

"Jediný způsob, jak si může Řecko vybudovat důvěru kapitálu, je kompetentní management. A ten země prozatím jednoduše nemá," říká pro agenturu Reuters šéf finanční skupiny Japonica Partners Chris Magarian.

Řecká ekonomika je zhruba o třetinu menší než v roce 2008, dluh dosáhl koncem loňského roku 176 procent ročního ekonomického výstupu země a vláda loni hospodařila se schodkem na prahu 13 miliard eur.

(Jaroslav Bukovský, E15, 24.8.2016)

Britská ekonomika je v recesi

Hospodářství Velké Británie se podle nejnovějších ukazatelů začalo propadat. A to i přesto, že stoupenci brexitu před referendem obviňovali zastánce setrvání v unii ze šíření paniky a ujišťovali, že se nic nestane. Průzkum agentury GfK ukázal nejdramatičtější propad spotřebitelské důvěry od roku 1991. Nejvíce se důvěra snížila na severu Anglie a ve Skotsku, na jihu naopak klesla relativně nejméně. Propad byl nejsilnější u očekávání všeobecné ekonomické situace v nejbližším roce a u takzvaného subindexu významných nákupů. Potvrzuje se tedy, že kromě poklesu investic recesi způsobila právě poptávka domácností po zboží dlouhodobé spotřeby, která tvoří sedm procent britského HDP.

Také předstihový index nákupních manažerů recesní obrázek potvrzuje. Propadl se na nejnižší hodnotu od dubna 2009, když se na sedmileté minimum (47,4 bodu) zřítil subindex služeb. V průmyslu, který se také dostal do recesního teritoria pod 50 body, byl propad zmírněn slabou librou. Momentálně tak je recese v Británii v podstatě zaručena, stejně jako uvolnění měnové politiky britské centrální banky na jejím dalším zasedání tento týden.

Klíčovou otázkou je, jak bude propad HDP hluboký. Že by se za pouhý jeden měsíc ekonomika dostala až na dno, je však nepravděpodobné.

Martin Lobotka, analytik Conseq Investment Management

(Hospodářské noviny, 2.8.2016)

Komentář

Tankujte doma!

To, čeho se před prázdninami řidiči obávali, se nekoná! Ceny pohonných hmot nejenže nepřeskočily třicetikorunovou hranici, ale naopak - týden za týdnem klesají.

"Aby ne, když ceny ropy umazaly od června dvacet procent. Její cena se po raketovém růstu k padesáti dolarům za barel dostala aktuálně zpět ke čtyřicetidolarové hranici," komentuje aktuální stav obchodní ředitel pro privátní a institucionální klientelu Lukáš Vácha ze společnosti Conseq Investment Management.

I když se v Česku typicky pumpařům okamžitě s cenami dolů nechce, šoféři si mohou mnout ruce: levněji je jen v Polsku. Proto je rada jasná: před dovolenou v cizině vezměte plnou doma!

"Při cestách do zahraničí peněženky Čechů zchudnou. V Rakousku to není tak hrozné, tam jsou ceny jen o nízké jednotky procent dražší než u nás. Horší je to při výletech za sluncem ve Slovinsku a Chorvatsku, kde si proti českým cenám musí připlatit přibližně desetinu," uzavírá Vácha.

(David Šprincl, Svět motorů, 8.8.2016)

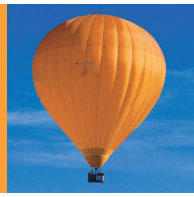

Blíží se konec levné ropy?

Jakkoli si predikce cen ropy i jiných komodit svou spolehlivostí nezadají s předpovědí počasí, řada faktorů nasvědčuje tomu, že levněji než nyní tankovat pravděpodobně nebudeme, spíše naopak.
Poté, co ceny ropy umázly v první polovině prázdnin 20 procent a po raketovém růstu k 50 dolarům za barel se dostaly zpět ke 40dolarové hranici, dochází v posledních dnech opět k oživení. Vypadá to, jako by černé zlato bylo krátkodobě uzamčeno v koridoru mezi 40 a 50 USD.
Je zjevné, že investoři na jaře přecenili výpadky produkce především v Nigérii a Kanadě a na trh s ropou se v létě vrátila skepse z přetékajících zásob všude po světě.
Objevují se však i signály, že se v blízké budoucnosti opět obnoví ztracená harmonie mezi nabídkou a poptávkou.

Americký odklad

Američtí těžaři začínají opatrně posunovat proklamovanou hranici, od které se jim vyplatí otvírat uzavřené vrty z 50 na 60 dolarů, protože jsou údajně sužováni zdražováním služeb a zařízení, které potřebují k těžbě. Jejich masivní návrat na ropný trh, který by způsobil další tlak na ceny směrem dolů, se prozatím odkládá.
Kartel OPEC má navíc nového šéfa – Libyjce Abhdalla El-Badrího nahradil Nigerijec Mohammed Barkindo. Nový šéf přebírá kartel ve stavu velmi křehké rovnováhy, kdy všech současných 14 členů jen se skřípěním zubů následuje politiku saúdskoarabské kliky, spočívající v neomezování produkce ani při klesající ceně ropy a navyšování tržního podílu na úkor ostatních nekartelových producentů.
Státní finance slabších zemí kartelu přitom tímto přístupem velmi trpí. Nejohroženější je "křehká pětka" zahrnující Venezuelu, Nigérii, Irák, Libyi a Alžír, které si nedokázaly vytvořit tak velké "tukové zásoby" v dobách ropného boomu jako právě Saúdská Arábie, Spojené arabské emiráty nebo Katar a pro rovnováhu svých veřejných financí potřebují ropu vysoko nad padesátidolarovou hranicí. Tenký led, pro OPEC tolik důležité jednoty, se tak s aktuálním poklesem ceny ještě zúžil. Je proto otázkou, zda kartel pod novým šéfem nepřehodnotí svou dosavadní politiku.

Utažení kohoutků na obzoru?

Pro první signály nemusíme chodit daleko: saúdskoarabský ministr energetiky se nechal slyšet, že aktuální neformální rozhovory mezi členy OPEC mohou vést k akci na podporu stability trhu. Touto akcí může být právě omezení produkce. Prohlášení však přichází v době, kdy saúdskoarabské ropné věže pracují na nejvyšší obrátky, země v červenci zvýšila svou produkci na historický rekord a nabídla slevy svým asijským odběratelům.
Na asijských trzích přitom panuje nejintenzivnější obchodní válka s dlouhodobým rivalem Íránem, jehož účastí Saúdská Arábie dosud podmiňovala jakékoli snížení produkce. Írán však po nedávném zmírnění obchodních sankcí lačně znovudobývá ztracené postavení v OPEC a na trhu s ropou. Právě rivalita Rijádu a Teheránu zhatila na jaře omezení produkce kartelu, a proto je třeba i současné neformální prohlášení brát s rezervou, určitě ho však nelze ani podceňovat. Světové rafinerie zpracovávají v současnosti rekordní objemy ropy a pilně tak pracují na snižování vysokých zásob. Však už je také na čase, v uplynulých měsících se nedostávalo ani adekvátních rezervoárů a ropa se na první pohled proti zdravému rozumu skladovala přímo v tankerech. Pokud by v této situaci kartel skutečně svou produkci přidusil, černé zlato by se mohlo přehoupnout přes padesát dolarů.
Jakkoli si predikce cen ropy i jiných komodit svou spolehlivostí nezadají s předpovědí počasí, řada faktorů nasvědčuje tomu, že levněji než nyní tankovat pravděpodobně nebudeme, spíše naopak. Šance na rozuzlení hádanky přijde v září, kdy se kartel OPEC znovu oficiálně sejde.

Lukáš Vácha,
obchodní ředitel pro privátní a institucionální klientelu Conseq Investment Management

(FaktorS, 25.8.2016)

Donald Trump není mrtev

Rozdíl v popularitě demokratické kandidátky na americkou prezidentku Hillary Clintonové a jejího republikánského soupeře Donalda Trumpa podle předvolebních průzkumů roste. Jakékoliv závěry jsou však předčasné a trhy by se měly připravit na to, že brexit nemusí být letos jediným překvapením.
V posledních týdnech Trump nahromadil tolik chyb a přešlapů, že je s podivem, že rozdíl mezi oběma kandidáty činí jen sedm procentních bodů. Trump si zjevně může dovolit chovat se způsobem, který by jiným dávno zlomil vaz. Je totiž hlasem rozzlobených lidí. A ti dobré způsoby na vrchní příčky hodnotového žebříčku obvykle nekladou. Soupeř Clintonové umně využívá ztrátu ekonomických příležitostí a kulturní identity, kterou pociťuje nemalá vrstva voličstva. Ztrátu, již podle ní způsobila globalizace mající podobu imigrantů, zavřených fabrik a žádných výhod.
Tato skupina lidí má pocit, že ztratila kontrolu nad svými životy. Proto je neodradí ani to, že nevědí, do čeho jdou. Clintonová tak nemůže spoléhat na strach z neznámého, ale potřebuje rychle vytvořit pozitivní politickou vizi. A pokud volby vyhraje, musí zajistit, že rozzlobených lidí bude ubývat. Trhy by na druhé straně měly počítat s tím, že Trump zdaleka není mrtev a že v listopadu může snadno skončit v Bílém domě.

Martin Lobotka,
analytik Conseq Investment Management

(Hospodářské noviny, 24.8.2016)